

L. dz. 532/022/2017

List Pasterski na uroczystość Zwiastowania Pańskiego 2017 r.

Wspominamy dziś ważne wydarzenie w historii zbawienia, jakim jest Zwiastowanie Pańskie. Oczyma wiary patrzymy na najpiękniejszą kobietę świata, Maryję, Niewiastę zapowiedzianą w raju po grzechu pierworodnym, która jako pierwsza otrzymała łaskę poznania objawienia Bożego, przekazanego Jej przez Archanioła.

Słowa Gabriela wskazują, jak niezwykłą łaską Maryja została obdarowana, otrzymując jako jedyna spośród ludzi przywilej Niepokalanego Poczęcia oraz dar Bożego Macierzyństwa.

W momencie zwiastowania Bóg w Trójcy Świętej Jedyny ukazał kolejny krok w drodze ku zbawieniu ludzkości i wyrwaniu ludzi z niewoli grzechu. Ponieważ swój plan realizuje zawsze przy współdziałaniu człowieka i w atmosferze jego pełnej wolności, czekał na odpowiedź Maryi. Ona zrozumiała zamysł Boży i odpowiedziała wiarą: „niech mi się stanie według Twego słowa”. Tym samym przyjęła wszystkie konsekwencje swojej zgody. Jej Niepokalane Serce, nastawione na współpracę z Bogiem, skłoniło Ją do podporządkowania swoich planów planom Bożym.

W scenie Zwiastowania Maryja dowiedziała się o działaniu Trójcy Świętej i o tym, że Boży plan zbawienia dokona się przez działanie Ducha Świętego. To pod Jego natchnieniem podjęła decyzję, by pójść do swojej krewnej Elżbiety i tam słowami hymnu wychwalać Boże miłosierdzie wobec niej samej, całego narodu i wszystkich ludzi.

W XX w. Maryja wielokrotnie stawała przed nami w różnych miejscach świata: w La Salette, Lourdes, Fatimie i w wielu innych. Wierzimy, że te liczne objawienia maryjne przybliżają nam prawdę o Królestwie Bożym i są potrzebne ludziom obecnych czasów. Wielu ludziom do nawrócenia wystarcza Słowo Boże, jednak ci, którzy przeżywają chwile zwątpienia i zagubienia, potrzebują niekiedy cudów, a nawet łez Matki. Maryja przychodzi w konkretnych momentach ludzkich dziejów, pomagając odczytywać znaki czasu i przetrwać trudne chwile.

Sto lat temu, w 1917 roku, w czasie wojennej i ideologicznej zawieruchy, miały miejsce objawienia fatimskie. Od maja do października, w trzynastym dniu każdego miesiąca, Matka Boża ukazywała się trojgu dzieciom: 7-letniej Hiacyncie, jej 9-letniemu bratu Franciszkowi oraz ich 10-letniej kuzynce Łucji. Maryja, przybywając do dzieci, mówiła im: „*Jestem Panią Różańca. Przyszłam ostrzec wiernych, aby poprawili się i błagali o przebaczenie ich grzechów. Nie wolno im więcej obrażać Pana Boga, ponieważ już jest zbyt ciężko obrażany grzechami ludzi*”. Zachęcała do odmawiania różańca: „*Niech ludzie odmawiają go każdego dnia*”. Fatimska Pani, podobnie jak Jan Chrzciciel przed przyjściem Chrystusa, nawoływała ludzi XX wieku do pokuty, do prostowania ścieżek i życia według Ewangelii.

Warto postawić pytanie: czym jest objawienie fatimskie i inne objawienia maryjne dla nas - ludzi XXI wieku? Św. Jan Paweł II mówił, że objawienia fatimskie „stanowią jakby punkt odniesienia i promieniowania dla naszego wieku. Maryja, nasza Matka niebieska, przybyła, ażeby wstrząsnąć sumieniami, ukazać prawdziwy sens życia, pobudzić do nawrócenia z grzechów i do duchowej żarliwości, rozpalic dusze miłością do Boga i miłością do bliźniego. Maryja przybyła nam z pomocą, ponieważ wielu, niestety, nie chce przyjąć zaproszenia Syna Bożego do powrotu do domu Ojca”.

Ze swego fatimskiego sanktuarium Maryja ponawia także dzisiaj swoją matczyną, usilną prośbę o nawrócenie do życia w prawdzie i w łasce uświęcającej, o częste korzystanie z sakramentu Pokuty i Eucharystii. Posłannictwo Matki Bożej Fatimskiej jest mocno związane z ewangelicznym wezwaniem do nawrócenia i pokuty, które tak często słyszymy w okresie Wielkiego Postu. Maryja, jako dobra, kochająca Matka wzywa nas do nawrócenia i przypomina, że jest to sposób ratowania dzisiejszego świata. Zrozumiały to dobrze dzieci fatimskie. Chciejmy zrozumieć to i my.

W bieżącym roku obchodzimy 300-lecie koronacji obrazu Maki Bożej na Jasnej Górze oraz 140 rocznicę objawień w Gietrzwałdzie. Niedawno świętowaliśmy także 250-lecie koronacji Matki Bożej Jackowej w Przemyślu. Niech te jubileusze będą okazją do okazania wdzięczności Maryi nie tylko za cuda i łaski, które dokonują się w wielu sanktuariach, ale za Jej obecność w naszym codziennym życiu, w naszych rodzinach, w naszych środowiskach i w całym narodzie.

Pocieszające jest to, że stale powiększa się ilość miejsc, w których Maryja zaznacza swoją obecność wśród nas. Już od kilkadziesiąt lat, dokładnie od 1979 roku, wielkie rzeczy Pan Bóg okazuje podczas nabożeństw fatimskich w Miejscu Piastowym. To tam, po raz pierwszy na Podkarpaciu, nabożeństwa tego typu zaczęły gromadzić rzesze młodzieży i starszych, prowadząc ich do pojednania z Panem Bogiem przez sakrament pokuty. Praktyka tych nabożeństw rozpowszechniła się w całej archidiecezji. Do dziś wierni, modląc się przy figurze Matki Bożej Fatimskiej, wyprasza wiele łask, szczególnie dotyczących życia duchowego i nawrócenia.

Droga nawrócenia prowadzi do jedności z Bogiem w Trójcy Świętej Jedynym. Maryja przez wiarę, miłość i posłuszeństwo osiągnęła pełnię tego zjednoczenia. Jako wniebowziętą i ukoronowaną na Królową nieba i ziemi, a równocześnie jako Matkę niosącą nam pomoc i pocieszenie, czcimy Ją w wizerunku znajdującym się w kościele parafialnym w Komborni. Do Pani Komborskiej, Matki Pocieszenia, od wielu lat pielgrzymują wierni, zwracając się w różnych potrzebach i niedolach życia. Wśród tych pielgrzymów był także św. Józef Sebastian Pelczar, który jako kleryk wygłosił w Komborni kazanie na odpuszcie parafialnym. Jako wielki czciciel Maryi podkreślał, że „wyprasza Ona dla wielu z tych, co Prawdy istotnej nie znają lub niedobrze ją znają, łaskę wiary i wiedzie ich na naukę do drugiej matki - do Kościoła”.

Oba te wizerunki, Matki Bożej Fatimskiej w Miejscu Piastowym i Matki Bożej Pocieszenia w Komborni, cieszące się wielkim kultem ze strony wiernych, w niedzielę, 11 czerwca br., w sanktuarium św. Michała Archanioła w Miejscu Piastowym, zostaną ozdobione koronami poświęconymi przez papieża Franciszka. Będzie to okazja do wyrażenia Maryi naszej wdzięczności za jej czułą, matczyną obecność wśród nas i do posłusznego wsłuchania się w Jej głos.

Pamiętajmy, że prawdziwy kult maryjny polega nie na zewnętrznych aktach i uroczystościach, ale na przyjęciu i odczytaniu przesłania Maryi wzywającego do określonego stylu życia. Naszym obowiązkiem jest przedłużenie tego Maryjnego orędzia w świecie i w środowisku, w którym żyjemy. To przede wszystkim przez świadectwo własnego życia mamy innym pomagać na drodze ku zbawieniu. Dołączmy do tych, którzy z pokolenia na pokolenie swoim życiem świadczą o Panu Bogu i Jego słowach. Naśladujmy dzieci z Fatimy, które stały się wiernymi świadkami objawień, mimo trudności, na jakie napotykały.

My, żyjący sto lat później, przez dobre przeżywanie każdego dnia Wielkiego Postu oraz przez wierne wpatrywanie się w Maryję w tajemnicy Jej zwiastowania, starajmy się naśladować otwartość Jej Serca wobec Pana Boga i ludzi. Niech wypełnianie fatimskiego orędzia „nawracajcie się, czyńcie pokutę, módlcie się” okaże się źródłem nadziei i ocalenia pośród zagrożeń dzisiejszego świata. Nie lękajmy się przyjąć Maryi jako naszej Matki i Przewodniczki, pokazującej nam zawsze właściwe ścieżki w życiu.

Zechcemy też dzielić się swoją wiarą i aktywnie włączać w ewangelizacyjne dzieła podejmowane w naszej archidiecezji. Pamiętajmy o duchowym i materialnym wspieraniu misji, zwłaszcza prowadzonych przez misjonarzy i misjonarki z naszej archidiecezji. Jak najliczniej włączmy się – fizycznie i duchowo – do lipcowej Pieszej Pielgrzymki Przemyskiej na Jasną Górę, która w tym roku będzie rozważać sprawę rekolekcji ewangelizacyjnych i misji katolickich. Niech te rekolekcje w drodze będą swoistego rodzaju ewangelizacją pielgrzymów i tych, do których pielgrzymi dotrą.

Często wracajmy myślą do sceny zwiastowania, zwłaszcza podczas codziennie odmawianej modlitwy „Anioł Pański”. Niech Maryja, bez żadnych zastrzeżeń powierzająca swoje życie Bogu, poprowadzi nas przez drogi ziemskiego życia i przygotuje do radosnego przeżywania Uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego.

Was wszystkich, drodzy Bracia i Siostry, Duszpasterze, Osoby Życia Konsekrwanego, powierzam opiece Maryi czczonej jako Pani Fatimska i Matka Pocieszenia. Na czas wsłuchiwania się w orędzie Maryi i naśladowania Jej cnót przyjmijcie z serca płynące pasterskie błogosławieństwo: w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

+ *Adam Szal*
ARCYBISKUP METROPOLITA PRZEMYSKI